

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120200714
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2120200714.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci navrhovateľky: W. Y., rod. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXXX/X, R.-D., zastúpená splnomocneným zástupcom: Centrum právnej pomoci, Račianska 1523/71, Bratislava, kancelária Trnava, Pekárska 11, Trnava, IČO: 30 798 841, proti jej manželovi: M. Y., rod. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXXX/X, R.-D., t.č. ÚVV Leopoldov, o rozvod manželstva a úpravu pomerov rodičov k maloletým deťom: D. Y., nar. XX.XX.XXXX, Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, W. Y., nar. XX.XX.XXXX, M. Y., nar. XX.XX.XXXX, U. Y., nar. XX.XX.XXXX, všetky deti bytom u matky, zastúpené procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, Jarmočná 3, Hlohovec, o odvolaní manžela proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 26. novembra 2020, č.k. 11P/5/2020-230, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním, manželstvo manželov M. Y. a W. Y., uzavreté dňa 26.05.2018 v Hlohovci, zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Hlohovec, zväzok XXIII, ročník 2018, strana 92, poradové číslo 43, rozviedol (výrok I.), maloleté deti D., Y., W., M. a U. na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky, pričom každý z rodičov bude oprávnený maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach (výrok II.), otcovi určil povinnosť platiť na každé z maloletých detí výživné vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa vždy do 20. dňa každého mesiaca vopred do rúk matky s účinnosťou odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok III.), styk otca maloletými deťmi neupravil (výrok IV.) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok V.). Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že navrhovateľka sa domáhala na súde rozvodu manželstva a zverenia maloletých detí do svojej osobnej starostlivosti a určenia otcovi platiť na ich výživu vo výške podľa úvahy súdu, pričom styk otca s deťmi žiadala neupraviť. Dôvodila tým, že s manželom nežije v jednej domácnosti už 14 mesiacov, tento bol vykázaný z obydlija, na deti neprispieva, sama sa stará o domácnosť. Počas ich spoločného spolužitia manžel navrhovateľku psychicky aj fyzicky týral, kvôli čomu k nemu už nič pozitívne necíti, to čo voči nemu pociťuje, je skôr odpor a nenávisť, má z neho strach, nevie si predstaviť obnovu spolužitia s manželom. O deti zabezpečuje starostlivosť sama, zvláda ju bez problémov. Manžel o deti nejaví záujem, neplatí na ne. Párkrát na deti počkal pred školou, kde im hrubo nadával. Manžel sa k návrhu vyjadril v zmysle, že navrhovateľka o ňom klame, je feťáčka, deti ju nechcú, lebo ich bije. Predala mu jeho veci za drogy, niektoré spálila, je zákerná, falošná a psychicky chorá. Veľakrát bol za ňu obvinený a veľakrát oslobodený. Viackrát sa chcela hodiť pod vlak, takýto jej psychický stav trvá už 20 rokov. Doma necháva deti samé, on ju napriek tomu ľúbi, ale ona sa musí zmeniť. Nechce sa s ňou rozviesť. Keďže je

manželka závislá na drogách nemôže vychovávať deti. Na prvom pojednávaní manžel uviedol, že s rozvodom nesúhlasí a mal za to, že deti by mali byť zverené do detského domova, pretože matka fetuje. Na poslednom pojednávaní s rozvodom súhlasil. Opatrovník sa vyjadril, že s rodinou pracujú od roku 2016-2017, kedy bolo voči otcovi vznesené obvinenie za týranie. Rodinu neustále monitorujú, návštevy vykonávajú neohlásené. To, že matka fetuje, otcovi dosvedčoval aj maloletý S., ktorý chcel byť umiestnený do zariadenia. Nakoniec však svoje vyjadrenia menil, tvrdil, že bol od otca nahuckaný. U matky sa im drogy neprejavili. Domácnosť je sociálne slabšia, matka je jednoduchšia, ale v domácnosti bolo vždy navarené, o deti postarané, správy zo školy aj od lekára chodili pozitívne. S rodinou pracujú aj terénni pracovníci mesta, ktorí sú matke nápomocní. Nebolo hlásené, že by bola matka pod vplyvom drog. Procesný opatrovník preto navrhol maloleté deti zveriť do výchovy matke, keď majú za to, že táto výchovu zvládne a výšku výživného ponechávajú na úvahu súdu. Súd po vykonanom dokazovaní zistil, že manželia sú slovenskí štátni občania, ktorí dňa 26.05.2018 v Hlohovci uzavreli manželstvo. Pred uzavretím manželstva sa z ich vzťahu narodili t.č. plnoletý S. a maloleté deti D., Y., W. a M. a po uzavretí manželstva sa narodil maloletý U.. Posledné spoločné bydlisko účastníkov bolo v R.. Navrhovateľka je na rodičovskej dovolenke s maloletým U., poberá dávku v hmotnej núdzi a rodičovský príspevok vo výške 270 eur mesačne. Manžel je od 07.05.2020 vo väzbe, je bez príjmu. Maloletá D. navštevuje 9. triedu, Y. 7. triedu, W. 3. triedu základnej školy, maloletý M. materskú školu a maloletý U. je doma s matkou. Plnoletý S. navštevuje 3. ročník SOU v Hlohovci. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 22, § 23, § 18, § 19 Zákona o rodine, podľa § 2, § 100 CMP, § 217 ods. 1 veta prvá CSP, podľa § 24, § 28, § 62, § 75, § 76, § 25 Zákona o rodine a dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky rozvodu manželstva, keď mal preukázané, že existuje vážny a trvalý rozvrat vzťahov medzi manželmi a manželstvo si neplní svoj účel. Voči manželovi je vedené trestné konanie na podklade obžaloby zo dňa 11.08.2020 pre prečin ublíženia na zdraví, pri ktorom mal dňa 13.04.2020 ublížiť na zdraví práve navrhovateľke bitím päťou do hlavy, pričom je stíhaný väzobne. Už predtým bol právoplatne odsúdený za trojnásobný prečin nebezpečného vyhrážania navrhovateľke, v tom čase družke. Okrem toho bol právoplatne odsúdený rozhodnutím zo dňa 13.11.2018 za prečin nebezpečného vyhrážania manželke a deťom na podmienený trest odňatia slobody a bol mu uložený zákaz priblížiť sa k manželke na vzdialenosť menšiu ako päť metrov. Súd poukázal na bod 2. záverov znaleckého posudku č. 2017/10 znalca PhDr. Martina Chylíka, v zmysle ktorého je manžel vo vzťahu k manželke citlivý na akýkoľvek nesúlad, resp. ak niečo nie je podľa jeho predstáv, vtedy sa stáva agresorom a je nebezpečný pre rodinných príslušníkov. Tiež mal súd za preukázané výpoveďami manželov, že od novembra 2018 žijú oddelene, nevedú spoločnú domácnosť. Od mája 2020 sa manžel nachádza vo väzbe. Dlhší čas manželia spoločne nehospodária, nevedú spoločný intímny život, nestarajú sa spoločne o maloleté deti. Je zrejmé, že manželstvo si neplní žiadnu zo svojich základných funkcií, je neusporiadané a obnovenie spolužitia je vzhľadom na postoj navrhovateľky, úplnú absenciu jej citového vzťahu k manželovi, ale aj vzhľadom na väzobné stíhanie manžela pre prečin ublíženia na zdraví navrhovateľky, medzi nimi nereálne. Ďalšie trvanie tohto formálneho zväzku nie je v spoločenskom záujme, ani v záujme účastníkov konania, a ani v záujme maloletých detí, keďže manželstvo nevytvára harmonické a trvalé životné spoločenstvo, ktoré by zabezpečovalo riadne výchovné prostredie. Vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode dospel súd k záveru, že v záujme maloletých je vzhľadom na spôsobilosť matky zabezpečovať starostlivosť o deti, vzhľadom na vzťah medzi maloletými deťmi a ich matkou, vyplývajúci z vyjadrení maloletých detí pred procesným opatrovníkom, ako aj vzhľadom na to, že otec maloletých detí sa nachádza vo väzbe, zverenie maloletých detí na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky, v ktorej výlučnej starostlivosti sa od novembra 2018 aj nachádzajú, a ktorú matka riadne vykonáva.

Neschopnosť matky zabezpečiť riadnu starostlivosť o deti tvrdená otcom, nebola v konaní preukázaná. Matka predložila lekárske potvrdenie zo dňa 21.10.2020, z ktorého vyplýva, že mala negatívny test na omamné látky v moči. Zároveň z vyjadrenia opatrovníka na pojednávaní dňa 06.08.2020, ako aj zo správy o prešetrení pomerov dňa 13.08.2020 vyplýva, že matka nejavila známky požitia omamných látok, pričom terénni pracovníci mesta, ktorí pracujú s rodinou, nehlásili, že by bola matka pod vplyvom drog. Opatrovník, uviedol, že o deti bolo vždy postarané, správy zo školy aj od lekára chodili pozitívne. Pri prešetrení pomerov 13.08.2020, ani pri vykonaní pohovoru zo dňa 09.09.2020, maloleté deti nejavili známky zanedbania. Zhodne uviedli, že matka sa o nich stará a nefetuje. Rovnako z posudkov zo školy vyplýva, že deti chodia do školy čisto oblečené, matka so školou spolupracuje. Riadna starostlivosť matky o deti bola potvrdená aj posudkom sociálneho pracovníka Úsmev ako dar, ktorí s rodinou spolupracujú od decembra 2019, pričom pri ohlásenej alebo neohlásenej návšteve bolo vždy navarené a upratané, deti boli čisté a najedené, na matke si nevšimli, že by bola pod vplyvom omamných alebo psychotropných látok. Čo sa týka zastupovania a spravovania majetku maloletých detí, v zásade

platí, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok, zároveň súd u otca nezistil dôvody, pre ktoré by bolo potrebné jeho rodičovské práva a povinnosti v tomto smere obmedziť, preto rozhodol, že obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach. Pri určení výšky výživného bolo potrebné vychádzať zo skutočnosti, že otec sa nachádza vo väzbe bez možnosti príjmu, pri rešpektovaní princípu prezumpcie neviny nie je možné uzavrieť, že by si tak, ako by to bolo v prípade od právoplatného odsúdenia na nepodmienečný trest odňatia slobody nemožnosť vykonávať prácu a mať príjem zavinil sám svojim úmyselným správaním. Preto určil výšku výživného v zákonnej minimálnej výške na každé dieťa, t.j. 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, čo v súčasnosti predstavuje sumu 29,42 eur mesačne na každé z maloletých detí. Pokiaľ sa týka styku otca s maloletými deťmi, tak na poslednom pojednávaní rodičia zhodne uviedli, že žiadajú styk neupraviť, k čomu otec dodal, že s nimi nechce mať nič spoločné a nechce byť zapísaný v rodnom liste detí. Navyše zároveň sa otec nachádza vo väzbe, preto jeho stretávanie s maloletými deťmi ani nie je v súčasnosti možné, preto súd styk otca s maloletými deťmi neupravil a tak styk otca zostáva na dohode rodičov.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 58 a § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podal odvolanie manžel/ otec maloletých detí. Uviedol, že nesúhlasí s rozvodom, nesúhlasí, aby boli deti zverené do osobnej starostlivosti ich matky, s ktorou mali veľa problémov, vždy si to vysvetlili, nie je dôvod, aby boli rozvedení. Súd im mal dať šancu, aby sa nerozvedli. Ostatné dôvody povie na odvolacom súde. Na výzvu zo strany súdu prvej inštancie o doplnenie odvolania a odstránenie jeho väd manžel uviedol, že rozhodnutie o rozvode považuje za nesprávne. Navrhovateľka má dlhodobé psychické problémy, v znaleckých posudkoch sa píše o jej psychickom stave, znalkyňa pani H. považuje jej psychické problémy za dlhodobé a navrhuje, aby navštevovala psychiatra. Navrhovateľka sa chce rozvieť len preto, že nedodrжал sľub, preto nie je dôvod na rozvod. Žiada, aby súd rozsudok o rozvode zrušil. Verí, že to s navrhovateľkou zvládnu a dajú všetky veci do poriadku. Žiada súd, aby im dal šancu začať odznova, verí, že psychológovia navrhovateľku z toho dostanú a bude rozmýšľať triezvo a nie ako paranoik. Má za to, že súd nemôže rozvieť dvoch ľudí, keď jedna osoba má psychické problémy. Je mu ľúto, že navrhovateľka má psychické problémy, aj proti nemu, ale verí, že jej psychológ pomôže. Svoju manželku ľúbi a chce, aby sa z tej psychickej traumy dostala. Žiada preto súd, aby manželstvo nerozvedol.

3. Procesný opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že s rozsudkom súdu prvej inštancie v celom rozsahu súhlasí.

4. Navrhovateľka k odvolaniu otca uviedla, že jeho vyjadrenia sú zmätočné, pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že manželstvo navrhovateľky a jej manžela je trvalo a hlboko rozvrátené, sám manžel na pojednávaní dňa 26.11.2020 uviedol, že s rozvodom súhlasí a s navrhovateľkou nechce mať nič spoločné. Navrhovateľka sa v žiadnom prípade nechce k manželovi vrátiť a obnoviť s ním spoložitie. Nežijú spolu už viac ako dva roky. Manžel sa jej aj deťom viackrát vyhrážal, má k navrhovateľke zákaz priblíženia. V najlepšom záujme maloletých detí je, že boli zverené do starostlivosti matky, ktorá je plne schopná sa o deti riadne postarať. Jej starostlivosť bola preukázaná vyjadreniami procesného opatrovníka, ktorý rodinu monitoruje, sociálnej pracovníčky, správami zo školy, od lekára detí. Tvrdenia manžela, že navrhovateľka je drogovu závislá sú vykonštruované, nepravdivé. Navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

5. Manžel v písomnom vyjadrení k vyjadreniam navrhovateľky a opatrovníka uviedol, že navrhovateľka má poškodený mozog a má zlú psychiku. Bola obvinená a odsúdená za krivú výpoveď voči nemu na tri roky s podmieneným odkladom na štyri roky. Taktiež ho obvinila z týrania, čo sa dokázalo, že to nie je pravda. Hrozí jej väzenie za ďalšiu krivú výpoveď. Navrhovateľka tvrdí, že dva roky spolu nežili, nie je to pravda, starali sa spolu o deti, zabezpečoval deťom stravu, dával im peniaze, mali s navrhovateľkou pravidelný pomer, naposledy 03.05.2020. Navrhovateľka sa asi v roku 2014 a 2015 pokúsila o samovraždu tabletkami, on zavolať záchranku. Viackrát bol oznámiť na sociálke, že fetuje pervitín, 7 rokov chodil oznamovať, že fetuje a vôbec nič s tým sociálka nespravila. Sociálna pracovníčka navrhovateľku nahovárala, aby sa rozvedla. Navrhovateľka si dala spraviť jeden test na drogy a to len preto, aby bola dôveryhodná, aby jej súd veril a potom po teste fetuje ďalej, lebo ďalšie testy od nej nikto nepotrebuje. Je už 10 rokov závislá. Aj na pojednávaniach bola dvakrát pod vplyvom drog, čo na súde aj povedal, keby jej boli vtedy spravili test, bola by pozitívna. Navrhovateľka musí navštevovať

psychológa, 4 roky má obrovský problém v jej mozgu, má poruchu v mozgovom centre, čo sa píše v znaleckom posudku.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) a § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania, preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce a to v časti týkajúcej sa rozvodu v medziach daných rozsahom odvolania, keďže tu išlo o návrhové konanie a v časti úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, bez viazanosti odvolacím návrhom, keďže tu išlo o konanie vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti, ktoré mohlo začať aj bez návrhu (§ 65 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

7. Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie v celom rozsahu, teda tak v časti rozvodu manželstva ako aj úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode a napokon aj v závislom výroku o trovách konania.

8. Odvolací súd nezistil žiadny dôvod nestotožniť sa s argumentáciou súdu prvej inštancie obsiahnutou v odôvodnení napadnutého rozsudku podporujúcou správnosť záverov, pre ktoré bolo treba návrhu v prejednávanej veci vyhovieť a manželstvo účastníkov konania rozviesť a tiež upraviť ich práva a povinnosti k maloletým deťom tak, ako to urobil súd prvej inštancie. Po preskúmaní obsahu spisu a odvolacích námietok sa odvolací súd plne stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvoinštančného súdu, ktorý vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým záverom a pretože odvolací súd v celom rozsahu preberá zistený skutkový stav a zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia, ktoré v súvislosti s danou vecou i náležite vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa plne stotožňuje. K odvolacím argumentom manžela navrhovateľky dopĺňa nasledovné:

9. Podstatná časť odvolacích námietok sa týkala toho, že súd nesprávne posúdil manželstvo účastníkov ako hlboko a trvale rozvrátené, pretože navrhovateľka trpí psychickou poruchou, má dlhoročné psychické problémy, mala by navštevovať psychiatra a je drogovo závislá, v dôsledku čoho sa nedokáže riadne postarať ani o deti, napriek tomu manželku miluje, má za to, že treba im dať ešte šancu a treba pomôcť navrhovateľke z jej zlého psychického stavu, nakoľko verí, že psychológ manželke pomôže a budú môcť fungovať zase ako rodina.

10. Civilný mimosporový poriadok ukladá súdu, aby sa v priebehu konania o rozvod manželstva pokúsil zachrániť manželstvo tým, že bude usilovať o zmierenie manželov. Zákon neukladá súdu presný spôsob, akým sa má pokúsiť manželov v rozvodovom konaní zmieriť a z povahy veci vyplýva, že sa súd pokúša zmieriť ich najmä pri pojednávaní a túto povinnosť súd realizuje vždy s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu. Nie je pritom vylúčené, aby súd od snahy o odstránenie príčin rozvratu manželstva upustil, keď mu je zrejmé, že príčiny rozvratu manželstva sú natoľko závažné, že nemôže manželov uzmierniť. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka už nemá záujem zotrvať v manželstvom zväzku. V uvedenom prípade s ohľadom na okolnosti prípadu je aj podľa názoru odvolacieho súdu nepochybné, že rozvrat manželstva je trvalý a zachovanie manželstva vzhľadom na jednoznačný a rozhodný postoj navrhovateľky nie je možné. Okolnosti uvedenej veci pritom vypovedali o takej hĺbke rozvratu manželstva, kde už nie je predpoklad reparácie narušených vzťahov (vedené trestné konania na podklade obžaloby zo dňa 11.08.2020 pre prečin ublíženia na zdraví, pri ktorom mal dňa 13.04.2020 ublížiť manžel navrhovateľke na zdraví bitím päťou do hlavy, už predtým bol odsúdený za trojnásobný prečin nebezpečného vyhrážania navrhovateľke aj za prečin nebezpečného vyhrážania navrhovateľke a deťom, za čo bol odsúdený na podmienkový trest odňatia slobody a tiež mu bol uložený zákaz priblížiť sa k manželke na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, zo znaleckého posudku vyplynulo, že manžel, ak niečo nie je podľa jeho predstáv, sa stáva agresorom a je nebezpečný pre rodinných príslušníkov).

11. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na závere, že manželstvo účastníkov konania neplní svoju spoločenskú funkciu, keďže vzťahy medzi manželmi sú trvalo a vážne narušené, manželstvo je len formálnym zväzkom, pričom vzhľadom na intenzitu rozvratu manželstva tu nie je predpoklad, že by mohlo dôjsť k obnoveniu spolužitia. Tieto závery súdu prvej inštancie treba považovať za súladné so

skutkovými zisteniami, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania a odvolací súd sa s nimi stotožnil. Tvrdenia manžela o psychických problémoch navrhovateľky, ktoré spôsobujú jej snahu a ochotu rozviesť sa, neboli žiadnym spôsobom preukázané, nevyplývajú zo žiadnych predložených listinných dôkazov.

12. Odvolací súd nedal za pravdu odvolateľovi ani v časti odvolania týkajúcej sa úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvoze manželstva, kde odvolateľ len stručne skonštatoval, že vzhľadom na psychické problémy a drogovú závislosť navrhovateľky, táto nie je schopná sa riadne postarať o deti. Odvolací súd má za to, že po preskúmaní rozsudku aj v časti úpravy rodičovských práv a povinností považuje rozsudok súdu prvej inštancie za správny. V starostlivosti matky o maloleté deti neboli zistené žiadne vážne nedostatky, ktoré by jej bránili v riadnej starostlivosti o maloleté deti. Z dokazovania jednoznačne vyplynulo, že rodina je sledovaná sociálnymi pracovníkmi už po dobu niekoľko rokov, za celý tento čas nebolo zistené, že by matka požívala omamné látky a drogy, naopak, bolo zistené, že napriek tomu, že rodina je sociálne slabšia, o maloleté deti je riadne postarané. Zo správy zo školy bolo preukázané, že maloletí navštevujú školu riadne, čisto oblečení, pripravení na vyučovanie. V domácnosti má matka upratané a navarené. Takže žiadne z tvrdení odvolateľa ohľadne nedostatočnej starostlivosti o maloleté deti zo strany navrhovateľky nebolo v konaní preukázané. Odvolací súd preto vyhodnotil odvolanie ako nedôvodné aj v tejto časti, keď po preskúmaní spisového materiálu považoval za vecne správne rozhodnutie aj v ostatných častiach, ku ktorým odvolateľ nepredložil žiadne relevantné argumenty ani dôkazy podporujúce dôvodnosť jeho nesúhlasu so spôsobom rozhodnutia prvoinštančného súdu.

13. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol za použitia ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok.

15. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).